

μάτων καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. Ἀπόλλων μὲν γὰρ
οἶον ἀρνούμενος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλῆθος ἀποφάσκων
C ἐστίν, Ἰήιος δ' ὡς εἷς καὶ μόνος· Φοῖβον δὲ δήπου τὸ
καθαρὸν καὶ ἄγνόν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον, ὡς ἔτι
5 Θεσσαλοὶ τοὺς ἱερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν ἡμέραις αὐτοὺς
ἐφ' ἑαυτῶν ἔξω διατρίβοντας, οἶμαι, 'φοιβονομεῖσθαι'
λέγουσι. τὸ δ' ἐν εἰλικρινὲς καὶ καθαρόν· ἕτερου γὰρ μίξει
πρὸς ἕτερον ὁ μiasμός, ὡς πού καὶ Ὀμηρος (Δ 141)
'ἐλέφαντα' [τινὰ] φοινισσόμενον βαφῆ 'μιαίνεσθαι' φησί·
10 καὶ τὰ μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς 'φθειρεσθαι'
καὶ 'φθοράν' τὴν μίξιν ὀνομάζουσιν. οὐκοῦν ἐν τ' εἶναι
καὶ ἄκρατον αἰεὶ τῷ ἀφθάρτῳ καὶ καθαρῷ προσήκει.'

21. Τοὺς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγουμένους τὸν
D αὐτὸν ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ φιλεῖν δι' εὐφύϊαν,
15 ὁ μάλιστα τιμῶσιν ὧν ἴσασι καὶ ποθοῦσιν, εἰς τοῦτο
τιθέντας τοῦ θεοῦ τὴν ἐπίνοιαν· ὡς δὲ νῦν ἐν τῷ καλλίστῳ
τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὀνειροπολοῦντας ἐγείρωμεν καὶ
παρακαλῶμεν ἀνωτέρῳ προάγειν καὶ θεάσασθαι τὸ ὕπαρ
αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν, τιμᾶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τήνδε καὶ
20 σέβεσθαι τὸ περὶ αὐτὴν γόνιμον ὡς ἀνυστόν ἐστιν αἰσθητῶ
νοητοῦ καὶ φερομένῳ μένοντος ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἰδῶλα
διαλάμπουσαν ἀμωσγέπως τῆς περὶ ἐκεῖνον εὐμενείας καὶ
μακαριότητος. ἐκστάσεις δ' αὐτοῦ καὶ μεταβολὰς <εἰς>
E πῦρ ἀνιέντος ἑαυτὸν ἅμα τοῖς πᾶσιν, ὡς λέγουσιν, αἰθῆς
25 δὲ καταθλίβοντος ἐνταῦθα <καὶ> κατατείνοντος εἰς γῆν
καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα καὶ τὰ δεινὰ παθή-